

क्रोधनीयम्,	क्रोधनीयम्,	चुकुत्सनीयम्,	चोक्रुधनीयम् ;
क्रोधयम्,	क्रोधयम्,	चुकुत्स्यम्,	चोक्रुध्यम् ;
ईषत्क्रोधः-दुष्क्रोधः-सुक्रोधः ;	—	—	—
क्रुध्यमानः,	क्रोधयमानः,	चुकुत्स्यमानः,	चोक्रुध्यमानः ;
क्रोधः,	क्रोधः,	चुकुत्सः,	चोक्रुधः ;
क्रोद्धुम्,	क्रोधयितुम्,	चुकुत्सितुम्,	चोक्रुधितुम् ;
क्रुद्धिः, ^१ कुत् ^A ,	क्रोधना,	चुकुत्सा,	चोक्रुधा ;
क्रोधनम्,	क्रोधनम्,	चुकुत्सनम्,	चोक्रुधनम् ;
क्रुद्ध्वा,	क्रोधयित्वा,	चुकुत्सित्वा,	चोक्रुधित्वा ;
सङ्क्रुध्य,	सङ्क्रोधय,	सञ्चुकुत्स्य,	सञ्चोक्रुध्य ;
क्रोधम् २, }	क्रोधम् २, }	चुकुत्सम् २, }	चोक्रुधम् २ ; }
क्रुध्वा २, }	क्रोधयित्वा २, }	चुकुत्सित्वा २, }	चोक्रुधित्वा २. }

(278) “कुन्च कौटिल्याल्पीभावयोः”

(I-भ्वादिः-186. सक. सेट्. पर.) अयं नोपधः । [अ]

क्रुञ्चकः-ञ्चिका,	क्रुञ्चकः-ञ्चिका,	चुकुञ्चिषकः-षिका,	^२ चोक्रुचकः-चिका ;
क्रुञ्चिता-त्री,	क्रुञ्चयिता-त्री,	चुकुञ्चिषिता-त्री,	चोक्रुचिता-त्री ;
क्रुञ्चन्-न्ती,	क्रुञ्चयन्-न्ती,	चुकुञ्चिषन्-न्ती ;	—
क्रुञ्चिष्यन्-न्ती-ती,	क्रुञ्चयिष्यन्-न्ती-ती,	चुकुञ्चिषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
व्यतिक्रुञ्चमानः,	क्रुञ्चयमानः,	—	चोक्रुच्यमानः ;
व्यतिक्रुञ्चिष्यमाणः,	क्रुञ्चयिष्यमाणः,	—	चोक्रुचिष्यमाणः ;

1. ‘संपदादिभ्यः क्तिप्’ (वा. ३-३-१५) इति क्तिनोऽपवादः क्तिप् । क्तिनपि बाहुलकात् ।
2. ‘अनिदितां हल उपधायाः क्तिङिति’ (६-४-२५) इति नलोपः । यञोऽञ्चोपस्य स्थानिवद्भावात् लघूपधगुणो न ।

[अ] ‘गतिकौटिल्याल्पीभावयो’ रिति पाठान्तरम् । गतेः कौटिल्ये, द्रव्यस्याल्पीभावे च, इत्यर्थः । ‘गति कौटिल्ययोः’ इति कविकल्पद्रुमे-इति धातुकाव्यव्याख्यायाम् ।

A. ‘संशृण्वतः तामवृधत् गिरं हृदि कुदारत् अक्षिद्रयमाशु रक्तिमा ।’ वा. वि. १-४०.